

βούρτσισμα

βούρτσισμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. βουρτσίζω + κατάλ. -μα], το βούρτσισμα· η κολακεία, η δουλοπρέπεια: «ο τάδε είναι μάννα στο βούρτσισμα»·

- αρχίζω το βούρτσισμα, κολακεύω, φέρομαι δουλικά σε κάποιον: «μόλις γνωρίσει κάποιον πλούσιο, αρχίζει αμέσως το βούρτσισμα»·

- πάνω το βούρτσισμα, βλ. φρ. αρχίζω το βούρτσισμα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας